तत्सेनानरनाथानां पृतनाभिः पदे पदे ।
कुल्यापगेव कुल्याभिर्विशन्तीभिरवर्द्धत ॥ १४० ॥
दार्वाभिसारराजेन त्रस्यता समुपाश्रिताः ।
अद्रिद्रोण्यो न वाहिन्यस्तत्सेना नादमादधुः ॥ १४१ ॥
जवोल्वणैर्हरिगणैर्गृह्णन् हरिगणं क्षणात् ।
अनासादितदुर्गं स चक्रे दुर्गान्तरातिथिं ॥ १४२ ॥
लक्षाणि नवपत्तीनां वारणानां शतत्रयी ।
लक्षं च वाजिनामासीद्यस्य सेनापुरःसरं ॥ १४३ ॥
स गुर्जरजयव्यग्रः स्वपराभवशङ्किनं ।
त्रैगर्तं पृथिवीचन्द्रं निन्ये तमसि हास्यतां ॥ १४४ ॥
पुत्रं भुवनचन्द्राख्यं नीविं प्रागेव दत्तवान् ।
स ह्यभूत् प्रणतिं कर्तुं तस्याभ्यर्णमुपागतः ॥ १४५ ॥
अथ तत्कण्टकं ग्राम्यद्भूरिमण्डलनायकं ।
वीक्ष्य सम्मुखमायान्तं महार्णवमिवोड्डवलं ॥ १४६ ॥
समागमक्षणे यस्माच्छङ्कमानः स्वबन्धनं ।
पलाय्य प्रययौ दूरं निर्वाणोजोविजृम्भितः ॥ १४७ ॥ तिलकं ॥
यमप्रतिमसौन्दर्यमप्याप्याङ्कः पुराविदः ।
तमेवाद्राक्षुरुत्त्रस्ता नृपाः कालमिवोल्वणं ॥ १४८ ॥
उच्चखानालखानस्य संख्ये गुर्जरभूभुजः ।